

Arrest

nr. 162 811 van 25 februari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 september 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN EETVELDE, die *loco* advocaat M. VAN WEYENBERGE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 19 augustus 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 19 augustus 2010 wordt deze aanvraag onontvankelijk, doch op 22 oktober 2012 ongegrond verklaard.

1.2 Op 21 augustus 2013 dient de verzoekende partij een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.3 Op 27 september 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk verklaard wordt. Dit is de bestreden beslissing, die op 7 oktober 2013 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…) Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 21.08.2013 bij onze diensten werd ingediend door:

*M(...), B(...) (R.R.: (...))
Nationaliteit: Georgië
Geboren te (...) op (...)
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 22.10.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 19.08.2009. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift en bijlagen voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 19.08.2009 (zie bevestiging arts dd. 25.09.2013 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 22.10.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

Gelet op de aanvraag om machtiging tot verblijf dd. 21.08.2013 door betrokkene ingediend overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en gezien de asielaanvraag dd. 29.09.2008 van betrokkenen op genoemde datum nog in behandeling was, werd voor onderhavige beslissing gebruik gemaakt van de taal die voor deze asielprocedure gekozen / bepaald werd, te weten het Nederlands (Toepassing van artikel 51 / 4§3 van de wet van 15 december 1980). (...)”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Over de ontvankelijkheid

Uit de informatie door de verwerende partij overgemaakt aan de Raad naar aanleiding van de oproeping ter terechtzitting, blijkt dat de verzoekende partij een asielaanvraag indiende die op 9 november 2015 werd overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op de vraag van de waarnemend voorzitter of het resultaat van deze aanvraag reeds gekend is, stelt de verzoekende partij niets te weten en antwoordt de verwerende partij dat er nog geen resultaat gekend is. Vervolgens stelt de verwerende partij dat een statuutswijziging werd gegenereerd en dat de Raad zal oordelen over het belang.

Er dient te worden vastgesteld dat de verwerende partij niet uiteenzet – en de Raad ziet niet in – op grond waarvan zij meent dat het feit dat “een statuutswijziging werd gegenereerd”, met name dat de verzoekende partij thans het voorwerp uitmaakt van een aan de commissaris-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen overgemaakte asielaanvraag, zonder dat reeds een beslissing werd genomen, zou maken dat de verzoekende partij geen belang meer zou hebben bij de eventuele nietigverklaring van een beslissing waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Het beroep tot nietigverklaring is ontvankelijk.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 In een enig middel voert de verzoekende partij onder meer de materiële motiveringsplicht aan.

Zij zet in haar verzoekschrift het volgende uiteen:

“Dat verzoeker het beroep instelt op de volgende gronden :

De Dienst Vreemdelingenzaken besliste tot onontvankelijk van de aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van de medische regularisatie om de volgende redenen : (...)

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt met andere woorden dat verzoeker tweemaal dezelfde redenen aanhaalde in zijn verzoek tot medische regularisatie;

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken hierbij zowel de materiële als de morele motiveringsplicht schendt. Dat de eerste aanvraag dd. 19 augustus 2009 melding maakte van de volgende ziektes of aandoeningen:

- *Diabetes type 2*
- *Post traumatisch stresssyndroom*
- *Depressiviteit*
- *Pijn in de teelballen*
- *Cholesterol*
- *Overgewicht*

Dat betrokkene op dat ogenblik nooit gehospitaliseerd werd;

Dat betrokkene in zijn aanvraag dd. 25 augustus 2013 aanhaalt dat hij zware hartproblemen ondervindt en dat het bijgevoegde medische attest melding maakt van de recente hartaanval die betrokkene doormaakte;

Dat betrokkene tevens een bewijs van hospitalisatie toevoegde daar betrokkene zowel van 28 januari 2013 tot 13 februari 2013 als van 9 april 2013 tot 10 april 2013 gehospitaliseerd werd omwille van hartproblemen.

Dat deze hartproblemen van acute aard waren gezien de dringende opname in het ziekenhuis;

Dat de situatie dus wel degelijk gewijzigd is!;

Dat verzoeker nog geen hartproblemen ondervond in 2009 en 2010 toen de eerste aanvraag gebeurde;

Dat zijn gezondheidstoestand sinds begin 2013 echter compleet wijzigde waardoor een nieuwe aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dus volledig gerechtvaardigd was;

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken het medisch attest duidelijk niet grondig gelezen heeft;

Dat het daardoor compleet onduidelijk is hoe de dienst Vreemdelingenzaken tot de beslissing van 27 september 2013 kon komen;

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken bijgevolg niet afdoende motiveert waarom verzoekers aanvraag tot om machtiging tot verblijf te krijgen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 onontvankelijk verklaard werd;

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken de materiële motiveringsplicht schendt daar haar beslissing niet gesteund is op een correcte gegevens nl. er staan wel andere ziekten/aandoeningen in het medisch attest dd. 19 augustus 2013;

Dat verzoeker om deze redenen en nog eventuele andere te ontwikkelen in de loop van de procedure, verzoekt dat het beroep zou worden aanvaard en dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken zou worden vernietigd en bovendien de uitvoering van de beslissing zou geschorst worden."

4.2 In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij het volgende:

"In het enige middel roept verzoeker de schending in van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, van de materiële en de formele motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat hij in de aanvraag van 21 augustus 2013 nieuwe medische elementen heeft ingeroepen, namelijk de hospitalisatie omwille van hartproblemen.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de arts-adviseur geadviseerd heeft op 27 september 2013 dat de medische getuigschriften toegevoegd aan de aanvraag van 21 augustus 2013 dezelfde gezondheidstoestand betreffen als die ingeroepen in de aanvraag 9ter van 19 september 2009.

In de standaard medisch getuigschrift van 19 augustus 2013 werd geen nieuwe diagnose gesteld. Het voorgelegde standaard medisch getuigschrift bevestigt de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van verzoeker.

Uit het hospitalisatieattest van 13 februari 2013 blijkt dat verzoeker gehospitaliseerd werd vanaf 23 januari 2013 tot 13 februari 2013, maar de reden van de hospitalisatie wordt niet vermeld in het attest. De bewering van verzoeker dat hij omwille van hartproblemen zou zijn gehospitaliseerd wordt niet aangetoond.

Uit het attest van 13 februari 2013 van de behandelende arts uit de H.U. Charleroi, waar verzoeker gehospitaliseerd werd, blijkt dat het voorwerp van de hospitalisatie 'diabète déséquilibré' (vrij vertaald "onevenwichtige diabetes") is.

Uit het hospitalisatieverslag van 10 april 2013 blijkt dat verzoeker gehospitaliseerd werd tussen 9 april 2013 tot 10 april 2013 wegens 'coronagrophie: controle systématique' (vrij vertaald: "coronagrafie: systematisch controle").

Uit geen van de voorgelegde medische getuigschriften blijkt dat er een nieuwe diagnose zou worden vastgesteld.

De conclusie van de arts-adviseur is bijgevolg correct.

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat de gezondheidstoestand van verzoeker ongewijzigd is sinds zijn aanvraag van 19 augustus 2009.

De medische elementen werden reeds ingeroepen in de vorige aanvraag die ongegrond werd verklaard bij beslissing van 22 oktober 2012.

De bestreden beslissing is zowel formeel als materieel gemotiveerd.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief, op grond waarvan de beslissing is genomen, wordt aangegeven.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen en niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr. R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “verder” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte- en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (cfr. R.v.St., nr. 164.171, 27 oktober 2006; R.v.St., nr.172.821, 27 juni 2007 e.a.).

Het middel is ongegrond.”

4.3 De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 5 december 2011, nr. 216.669; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De voorgehouden schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de bepaling waarop de bestreden beslissing steunt, met name artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet.

Voormeld artikel 9ter, § 3, 5° luidt als volgt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

In casu werd de aanvraag van 21 augustus 2013 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard, omdat de gemachtigde met verwijzing naar het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 25 september 2013 oordeelde dat het voorgelegde medische getuigschrift slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van de betrokkene bevestigt en dat in de beslissing van 22 oktober 2012 reeds uitgebreid werd ingegaan op de gezondheidstoestand van de betrokkene.

Voormeld medisch advies luidt als volgt:

“(…) M(…), B(…) (R.R.: (…))

Mannelijk

nationaliteit: Georgië

geboren te (…) op (…)

U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 19/09/2009 en 21/08/2013 te vergelijken.

Betrokkene legt in zijn aanvraag dd. 21/08/2013 een SMG voor, opgesteld door Dr. G(…) op 19/08/2013 met bijlagen dd. 13/02/2013, 07/02/2013 en 10/04/2013.

Uit deze medische getuigschriften blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag dd. 19/9/2009.

Op het SMG dd. 19/08/2013 wordt geen enkele nieuwe diagnose gesteld voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. (…)

Dit advies werd onder gesloten omslag aan de verzoekende partij overhandigd en dit advies, waarnaar zoals reeds aangegeven expliciet wordt verwezen in de motivering van de bestreden beslissing, maakt een integraal deel uit van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij somt de ziektes of aandoeningen op waarvan zij in haar eerste aanvraag melding maakte en voert aan dat zij in haar aanvraag van 25 augustus 2013 aanhaalt dat zij zware hartproblemen ondervindt en dat het bijgevoegde medische attest melding maakt van de recente hartaanval die zij doormaakte. Zij verwijst tevens naar het feit dat zij een bewijs van hospitalisatie toevoegde, daar zij tweemaal werd gehospitaliseerd omwille van hartproblemen. De verzoekende partij voert aan dat de situatie dus wel degelijk gewijzigd is, dat zij in 2009 en 2010 – toen de eerste aanvraag gebeurde – nog geen hartproblemen ondervond, dat haar gezondheidstoestand sinds begin 2013 echter compleet wijzigde, waardoor een nieuwe aanvraag dus volledig gerechtvaardigd was. Zij stelt dat de Dienst Vreemdelingenzaken het medisch attest duidelijk niet grondig gelezen heeft en dat de beslissing niet gesteund is op correcte gegevens, dat er namelijk wel andere ziekten/aandoeningen in het medisch attest van 19 augustus 2013 staan.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat de eerste aanvraag van de verzoekende partij inderdaad betrekking had op de door haar in voorliggend verzoekschrift opgesomde aandoeningen en dat daarbij dan ook geen sprake is van hartproblemen. De Raad stelt vervolgens vast dat in het standaard medisch getuigschrift van 19 augustus 2013 dat bij de *in casu* relevante aanvraag van 21 augustus 2013 was gevoegd, als diagnose niet alleen diabetes type 2 wordt vermeld (bij een eerste streepje), maar tevens (bij een tweede streepje) uitdrukkelijk wordt aangegeven dat het een patiënt betreft met een hoog cardiovasculair risico die reeds het slachtoffer van een hartaanval is geweest. Als gevolgen en mogelijke complicaties indien de behandeling wordt stopgezet, wordt “*récidive infarctus*” aangegeven, waarna verwezen wordt naar “*mort*” en naar “*autres séquelles (décompensation cardiaque)*”. Als specifieke nood in verband met de medische opvolging wordt onder meer “*contrôles cardiaques (onleesbaar) coronarographie*” aangegeven. In het hospitalisatieverslag van 13 februari 2013 wordt aangegeven dat de verzoekende partij van 28 januari 2013 tot 13 februari 2013 gehospitaliseerd is geweest, waarbij zij op 6 februari 2013 wordt getransfereerd naar cardiologie. In dit verslag wordt als conclusie onder meer verwezen naar een “(c)ardiopathie ischémique stentée sur la coronaire droite (Infar inférieur STEMI)”. In het hospitalisatieverslag van 10 april 2013 wordt aangegeven dat de verzoekende partij van 9 tot 10 april 2013 was gehospitaliseerd op de dienst cardiologie op grond van een systematische controle van de “*coronarographie*”. In dit verslag wordt tevens aangegeven dat de cardiologische opvolging spoedig moet georganiseerd worden. Ten slotte is als bijlage bij de aanvraag van 21 augustus 2013 een document van 7 februari 2013 van het Centre Cardiologique de Charleroi aangaande een “*échographie cardiaque trans thoracique*” gevoegd.

Zoals blijkt uit het medisch advies van 27 september 2013 werd de ambtenaar-geneesheer door de gemachtigde gevraagd de medische documenten voor de “*9ter aanvraag 19/09/2009 en 21/08/2013*” te vergelijken. Hij beschikt hierbij over een ruime beoordelingsbevoegdheid en de Raad kan deze beoordeling niet maken in de plaats van de ambtenaar-geneesheer, maar de Raad moet wel in staat worden gesteld om na te gaan waarop de ambtenaar-geneesheer zich gebaseerd heeft om te besluiten dat het *in casu* om een ongewijzigde gezondheidstoestand gaat. De Raad benadrukt dat de beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer niet betekent dat diens vaststellingen steeds volstaan als motieven voor een beslissing tot weigering van verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet (cf. RvS 18 september 2013, nr. 224.723). Het gegeven dat de ambtenaar-geneesheer een arts is, impliceert ook niet dat er op hem bij het verlenen van zijn advies geen of een verminderde motiveringsplicht zou rusten. Indien zou blijken dat aan het advies van de ambtenaar-geneesheer een motiveringsgebrek kleeft en de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard op basis van dit advies, dan zal het motiveringsgebrek in dit advies bijgevolg noodzakelijkerwijze leiden tot de vernietiging van de beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag. Het is de verzoekende partij derhalve toegelaten om de onwettigheden die aan dit advies kleven aan te voeren tegen de uiteindelijk door de gemachtigde genomen beslissing waarbij de verblijfsaanvraag als onontvankelijk wordt geweigerd (cf. RvS 28 juni 2011, nr. 214.213; RvS 5 juli 2007, nr. 173.201; RvS 13 oktober 2006, nr. 163.590).

Noch uit het medische advies van 27 augustus 2013, waarin de ambtenaar-geneesheer nochtans aangeeft gebruik te hebben gemaakt van de hoger aangehaalde medische getuigschriften die in het kader van de aanvraag van 21 augustus 2013 werden voorgelegd, noch uit de bestreden beslissing kan afgeleid worden op grond waarvan de ambtenaar-geneesheer geoordeeld heeft dat de gezondheidstoestand van de verzoekende partij ongewijzigd is ten aanzien van de medische attesten

gevoegd bij de aanvraag van 19 augustus 2009. De ambtenaar-geneesheer stelt in zijn advies zonder meer dat op het standaard medisch getuigschrift van 19 augustus 2013 geen enkele nieuwe diagnose wordt gesteld voor betrokkene en dat het dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene bevestigt.

Gelet op de hoger weergegeven gegevens zoals deze blijken uit het administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat in de aanvraag van 21 augustus 2013 door de behandelende arts uitdrukkelijk – naast de diagnose diabetes – een tweede diagnose wordt opgegeven en dat meermaals melding wordt gemaakt van hartproblemen, cardiologische opvolging en hospitalisaties op de dienst cardiologie, terwijl hiervan in de eerdere aanvraag van 19 augustus 2009 geen sprake is. Zodoende dient te worden vastgesteld dat, zoals de verzoekende partij aanvoert, niet blijkt dat de bestreden beslissing – die vaststelt dat de ingeroepen medische elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag – gesteund is op correcte gegevens, of dat minstens – zoals de verzoekende partij tevens aanvoert – compleet onduidelijk is hoe de gemachtigde tot de bestreden beslissing kon komen. Uit het medisch advies van 27 augustus 2013 (en uit de bestreden beslissing zelf, die slechts naar dit advies verwijst) blijkt immers in het geheel niet op grond waarvan de ambtenaar-geneesheer tot de vaststelling is gekomen dat op het standaard medisch getuigschrift van 19 augustus 2013 geen enkele nieuwe diagnose wordt gesteld voor betrokkene en dat het dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene bevestigt.

In haar nota met opmerkingen meent de verwerende partij dat uit geen van de voorgelegde medische getuigschriften blijkt dat er een nieuwe diagnose zou worden vastgesteld en dat de conclusie van de arts-adviseur bijgevolg correct is. Zij gaat hiermee echter voorbij aan de hoger gemaakte vaststelling dat wel degelijk melding wordt gemaakt van een diagnose die nog niet was gemaakt in het kader van de eerdere aanvraag. Ook houdt de verwerende partij voor dat het hospitalisatieattest van 13 februari 2013 niet de reden van de hospitalisatie vermeldt en dat de bewering van de verzoeker dat zij omwille van hartproblemen zou zijn gehospitaliseerd, niet wordt aangetoond, en dat uit het attest van 13 februari 2013 van de behandelende arts blijkt dat het voorwerp van de hospitalisatie “*diabète déséquilibré*” was. De Raad stelt vast dat in de “*attestation de séjour*” van 13 februari 2013 inderdaad niets met betrekking tot de reden van de hospitalisatie wordt vermeld, maar dat hierop nader wordt ingegaan in het “*rapport d’hospitalisation*” van 13 februari 2013 – waarnaar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen ook zelf verwijst –. In laatstgenoemd attest wordt als “*motif*” van de opname (en niet als “*voorwerp*” van de hospitalisatie, zoals de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt) weliswaar “*diabète déséquilibré*” opgegeven, maar vervolgens dient te worden vastgesteld dat de verwerende partij voorbijgaat aan de overige inhoud van dit attest, zoals het hoger werd weergegeven, waarin duidelijk melding wordt gemaakt van een overdracht naar cardiologie op 6 februari 2013 en van cardiologische problemen. Ten slotte stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij tussen 9 en 10 april 2013 werd opgenomen wegens “*coronagrographie: controle systématique*”. Gezien hoger reeds is gebleken dat in het standaard medisch getuigschrift van 19 augustus 2013 deze “*coronagrographie*” in verband wordt gebracht met “*contrôles cardiaques*” en dat in het betrokken hospitalisatieverslag zelf naar een spoedige cardiologische opvolging wordt verwezen, dient te worden vastgesteld dat de verwerende partij met haar stelling (waaraan zij overigens geen conclusie verbindt) niet duidelijk maakt op grond waarvan zij meent dat de betrokken hospitalisatie geen verband houdt met cardiologische problemen. Het betoog van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen kan dan ook geen afbreuk doen aan de hoger gemaakte vaststellingen van de Raad.

Het enig middel is gegrond.

4.4 Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De betoog van de verzoekende partij behoeft voor het overige geen verder onderzoek.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 september 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9~~ter~~ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig februari tweeduizend zestien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE